

Teresa Lancholc

"Odrodzenie i reformacja w Polsce.
T.28", Red. J.Tazbir, Warszawa 1983 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 406

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ODRODZENIE I REFORMACJA W POLSCE. T. 28. Red. J. Tazbir.
Warszawa 1983, Oss., ss. 263, zł 180,-

Tom zawiera m.in.: pracę S.I. Camporeale'a "Polemika Poggia Braccioliniego z Lorenzem Valla. Orationes in Laurentium Vallam i »teologia humanistyczna«"; studium porównawcze J. Ślaskiego poświęcone bohaterom tytułowym poematu Jana Kochanowskiego "Satyr albo Dziki mąż" w kontekście literatury europejskiej; artykuł H. Michałak: "Druk ulotny jako narzędzie integracji politycznej państwa" (autorka badała druki polskie z lat 1604-1609); rozprawę A. Lipskiego "Tradycja państwa jako czynnik integracji narodowej w XVI i w I połowie XVII w."; pracę U. Augustyniak "Koncepcje narodu i społeczeństwa w literaturze plebejskiej od końca XVI do końca XVII w."; szkic J. Tazbira o problematyce kalwińskiej "Postylli" Krzysztofa Kraińskiego z pocz. XVII w.

BP/95-96/102

T.L.

OLSZANIECKA Maria: Dziwny człowiek. (O Stanisławie Witkiewiczu). Kraków 1984, WL, ss. 455, zł 290,-

Monograficzna prezentacja działalności krytycznej Witkiewicza. Książka przedstawia przełomową rolę, jaką twórca odegrał w rozwoju polskiej krytyki artystycznej i polskiej myśli o sztuce oraz wpływ, jaki wywarł na sytuację sztuki i artysty w społeczeństwie, na ustalenie istotnej wartości sztuk plastycznych w życiu narodu pozbawionego wolności. Autorka w sposób chronologiczny rekonstruuje twórczość krytyczną Witkiewicza, bada metodę i cel poszczególnych polemik toczonych z koryfeuszami ówczesnej krytyki artystycznej, konfrontuje jego poglądy ze współczesnymi teoriami polskiej i europejskiej estetyki. Formułuje tezę, że Witkiewicz był pierwszym nowoczesnym krytykiem sztuki w Polsce, walczył o autonomię sztuk plastycznych, których odrębność respektował we wszystkich swoich rozbiorach i ocenach dzieł.

BP/95-96/103

M.K.